

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/61/2015
Identifikačné číslo spisu:	7613209441
Dátum vydania rozhodnutia:	27.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7613209441.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne Lawyer Partners, a.s., so sídlom v Bratislave, Prievozská č. 37, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Chabadová, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pri starej prachárni č. 13, proti žalovanému J. I., bývajúcemu v G., o zaplatenie 8,96 €, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 8 Ro 201/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 26. novembra 2014 sp.zn. 2 Co 312/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením zo 4. decembra 2013 č.k. 8 Ro 201/2013-16 uložil žalobkyni, aby do 3 dní zaplatila súdny poplatok za vytvorenie súdneho spisu vo výške 6,50 € v zmysle položky č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý je prílohou zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Košiciach uznesením z 26. novembra 2014 sp.zn. 2 Co 312/2014 potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. V odôvodnení uviedol, že za nepodložené možno považovať tvrdenia žalobkyne uvedené v odvolaní, že návrh na začatie konania v tejto veci podala na vec prejednávajúcom súde už v roku 2006 na DVD nosiči. Z obsahu spisu je totiž zrejmé, že žalobkyňa doručila návrh na vydanie platobného rozkazu ukládajúceho protistrane povinnosť zaplatiť jej žalovanú sumu spolu s náhradou trov konania v roku 2013, ničím však nedoložila, že toto podanie súvisí s podaním, doručeným súdu na DVD nosiči v roku 2006. Bolo preto na žalobkyni, aby preukázala totožnosť návrhu podaného v roku 2006 v elektronickej podobe s návrhom podaným v písomnej podobe v roku 2013. Žalobkyňa však uvedenú skutočnosť v konaní nepreukázala. Neobstoí ani argumentácia žalobkyne, že Okresný súd Spišská Nová Ves odmietol jej podanie, ktoré bolo návrhom na začatie konania v totožnej veci na DVD nosiči v roku 2006 prijať a DVD nosiče s takto urobenými podaniami žalobkyni vrátil späť. Súd prvého stupňa totiž lustráciou spisov zistil, že o doslovne totožnej žalobe so žalobou v tomto konaní už súd konal a konanie bolo zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku z návrhu. Žalobkyni pritom táto skutočnosť musela byť známa, keďže

súd prvého stupňa v uznesení, ktorým ju vyzval na odstránenie väd návrhu na začatie konania tieto skutočnosti uviedol, rovnako ako v uznesení, ktorým odmietol podanie žalobkyne v tejto veci. Z rovnakého dôvodu nebol na mieste ani postup na priradenie rovnopisu žaloby do iného spisu, keďže žiadne iné konanie o totožnej veci sa v roku 2013 na súde neviedlo. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov za nedôvodnú treba považovať aj námietku žalobkyne ohľadom vznesenej námietky premĺčania voči právu vyrubiť súdny poplatok.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie s tým, že jej v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Postup súdu, ktorý v roku 2006 odmietol prijať jej podanie na DVD nosiči bol protiústavný. V danom prípade bolo potrebné vychádzať z toho, že návrh na začatie konania bol v súlade so zákonom podaný už v roku 2006, kedy žiadne ustanovenie zákona č. 71/1992 Zb. neumožňovalo súdu vyrubiť poplatok za vytvorenie spisu. Nemožno preto od nej v roku 2013 vyžadovať zaplatenie súdneho poplatku vo veci, v ktorej konanie začalo na návrh podaný už v roku 2006. V roku 2013 nebol podaný žiadny nový (resp. ďalší) návrh na začatie konania, ale len rovnopis návrhu, ktorý podal už v roku 2006 - tomuto návrhu treba aj podľa názoru ústavného súdu priznať účinky ku dňu jeho podania. V danom prípade bola žalobkyni odňatá možnosť pred súdom konať tým, že bola vyzvaná na zaplatenie súdneho poplatku podľa položky 20a Sadzobníka v čase, keď pre to nebol zákonný podklad a došlo k preklúzii v zmysle § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. So zreteľom na to žiadala napadnuté uznesenie a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 2 Cdo 204/2014, 2 Cdo 357/2014, 2 Cdo 367/2014, 2 Cdo 437/2014, 2 Cdo 449/2014, 3 Cdo 268/2014, 4 Cdo 442/2014, 5 Cdo 260/2014, 7 Cdo 549/2014, 8 Cdo 73/2015. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza. Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej dovolateľkou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.